

[Haustrup Clømmensen.]

betegnelse — godt skulle kunne gennemføres, selv om forslag som hovedregel ikke bliver fremsat efter den 15. marts. Hvis det var ting, der havde en direkte, nødvendig forbindelse med den pågældende såkaldte skattereform, kunne man måske drøfte spørgsmålet; men der er jo intet i disse skattebestemmelser, der nødvendiggør, at man med virkning for indeværende kalenderår får afskaffet de pågældende regler. Derfor kan vi ikke være enige i, at der på nogen måde er forudsætninger for, at 15. marts-reglen skal fraviges på dette område.

Så gjorde hr. Aksel Larsen nogle bemærkninger af botanisk karakter — man bliver jo tydeligt opmærksom på, at der er en botaniker i hans nærhed, også til daglig — om, at dette var en af de grimme slyngplanter i den danske skattelovgivning. Når forholdet nu er det, at der bogstaveligt talt fra alle sider i denne sal er tilkendegivet vilje til, at det fremtidig skal være et fradrag i skatten og dermed ikke et spørgsmål om rig eller fattig, kunne man så ikke få et lidt mindre rivende blomstersprog på disse områder? Kunne man ikke se at finde nogle andre argumenter, som man måske med lidt større vægt kunne anføre? For det er jo i hvert fald helt klart, at finansministerens udtalelse om, at man vil gennemføre disse opsparingsordningers ophævelse for at fremme opsparingen, den skal man længere ud på landet med. Må vi ikke få nogle saglige argumenter i stedet for disse betragtninger.

Når finansministeren støtter sig til en Århusundersøgelse, der skulle vise noget om, at det kun var ganske særlig velhavende, der i stor udstrækning benyttede disse regler, så må man vel have lov til også at se på de andre undersøgelser, både dem fra sparekasserne og dem fra kreditforeningerne, der jo tydeligt viser, hvordan erhvervsfordelingen har været. Finansministeren kender jo tilstrækkeligt til dansk statistik til at vide, at når 75-80 pct. af så stor en gruppe som lønmodtagerne har benyttet disse regler, så er det ikke kun de økonomisk bedst stillede i samfundet, der benytter disse ordninger. Derfor er det, man her foretager sig, vendt mod lønmodtagerne.

Aksel Larsen: Jeg beder om undskyldning, fordi jeg har brugt ordet slyngplante; jeg skulle naturligvis have sagt snylteplante.

De fremkomne bemærkninger giver mig ikke anledning til nogen større argumentation, heller ikke selv om hr. Henry Christensen mener, at min argumentation var tyndbenet. Jeg er ganske klar over, at bankerne har været glade for ordningen, for bankerne får jo penge på deres kapitalbindingskonti, hvad enten de selv har lånt dem ud eller pengene kommer på anden måde; de får dem jo altså fra andre skatteydere via staten og kommunerne, der giver skattelettelse; men det er klart, at bankernes balance og bankernes udlånsmuligheder forbedres derigennem.

Det er imidlertid ikke noget argument for ordningen. Det er muligt, at det er tilfældet, som det er sagt herfra, at der faktisk er nogen, der reelt sparer op og suger på labben i nogle måneder — ja, nemlig indtil skattelettelsen træder i kraft, så får de den forøgede købekraft igen; det er det, der sker i de tilfælde.

Dernæst om spørgsmålet om den tilbagevirkende kraft. Jeg vil tillade mig at gøre opmærksom på, at det antages almindeligt i dansk forfatningsret, at skatte- og afgiftslove kan have tilbagevirkende kraft; men det er der overhovedet ikke tale om her. Der er tale om, at en mulighed, som først ville indtræde i januar måned 1968, bliver der lukket af for nu. Det er ikke tilbagevirkende kraft. Men tillad mig at minde om, at før vi under den nuværende finansminister fik en særlig lov om kapitalbindingskonti, blev disse konti oprettet i medfør af en anden lov, i medfør af ligningsloven. Den plejede at blive lavet om hvert efterår, og hvis det havde stået i ligningsloven, så kunne man altså have ordnet det til efteråret og behøvede ikke at ordne det nu. Der er overhovedet ikke tale om nogen tilbagevirkende kraft; der er ingens interesser, der går for nær.

Man siger: skatteyderne må dog have ret til at kunne disponere. De kan aldeles udmærket disponere, selv om de får at vide, at de kan ikke i januar 1968 sætte penge ind på kapitalbindingskonto og derpå få skattelettelse. Det får de at vide nu, og